

lønnen. Naar Kommunerne faa det refunderet af Statskassen, tror jeg, at der efter vort Forslag vil blive en mere ligelig Fordeling end efter Flertallets Forslag, og Købstæderne ville kunne være vel tjente med den af os foreslaaede Ordning. Man kan altsaa godt foreslaa Grundlønnen forhøjet, naar man samtidig anviser, hvor Forhøjelsen skal finde sin Dækning.

Endelig talte det ærede Medlem om, at Socialdemokraternes principale Forslag om en fast Sum for hvert Barn som Kommunens Andel i Grundlønnen, var vist ikke rigtig gennemtænkt, der kunde fremkomme de mærkeligste Ting, hvis det blev praktiseret. Det ærede Medlem nævnte saa, at hvis Skolen blev affolket eller rettere Børnene bleve tagne ud af den og satte over i Friskolen, saa at der maaske tilsidst ingen Børn var tilbage i den offentlige Skole, skulde altsaa hele Lønnen betales af Statskassen og Kommunen ikke yde noget. Men det Forhold eksisterer jo den Dag i Dag, det er slet ikke noget nyt, der er slet intet nyt i den Tilstand. Hvor der i en Kommune er en Friskole og Beboerne tage Børn ud og sætte dem i den og Læreren sidder alene tilbage i Kommuneskolen, er Forholdet det, at saa maa Stat og Kommune i Forening udrede Læreren Løn. Han faar sin Løn til Trods for dette mærkelige Forhold. Og skulde nu dette ret utænkelige, som man jo dog har Lov til at forudsætte, ske, vil der altsaa ikke i Fremtiden, hvis vort Forslag gennemføres, ske andet end hidtil, Læreren faar sin Løn som nu, kun med den Forskel, at Staten kommer til at betale en større Part end nu. Kommunen vil have nogen Fordel deraf, men deri ser jeg ingen som helst Skade. Skulde det urimelige Tilfælde indtræde, at der ingen Børn kom i Skolen, vil Statskassen ganske vist komme til at betale det hele, men at det skulde være noget saa mærkværdigt, indser jeg ikke. Det Tilfælde kan jo opstaa den Dag i Dag, at Læreren kan faa sin Løn uden at have Børn at undervise, kun faar han nu Lønnen udbetalt af Stat og Kommune i Forening. Jeg synes derfor ikke, at den Bebrejdelse mod vort Forslag har noget virkeligt paa sig, og andre Indvendinger hørte jeg i Grunden ikke mod den Form for Lønning af Lærerne.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg paa ny anbefaler de af det socialdemokratiske Mindretal stillede Ændringsforslag og de Ændringsforslag, vi have stillet i Forbindelse med andre ærede Medlemmer.

Ellinger: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre til det foreliggende Lovforslag. Vi vide jo alle, at det har været forbundet med ikke smaa Vanskeligheder at faa dette Forslag gennemarbejdet, saaledes at det kunde komme frem her til anden Behandling. Betænkelighederne have stammet fra meget forskellige Grunde. Forslaget er jo som saa mange Forslag af den Natur Kompromisforslag paa Kompromisforslag, og for saa vidt give heller ikke de stillede Ændringer noget klart Billede, men tværtimod et meget uklart Billede af de Anskuelser, som de forskellige Medlemmer i Udvalget have haft med Hensyn til de enkelte Punkter. For overhovedet at kunne komme frem, have Udvalgets forskellige Medlemmer maattet bøje af, gøre Indrømmelser paa mange, stundom vigtige Punkter for dog at opnaa noget paa andre Punkter, ja, man kan maaske sige, for i det hele at faa Loven frem, saa at den kan gennemføres i Aar. Det gælder ogsaa for det Udvalgsmedlem, som min Gruppe har haft i dette Udvalg. Han har jo ogsaa i sin Betænkning udtalt sin Beklagelse over, at han paa forskellige Punkter ikke har kunnet opnaa mere. Jeg er imidlertid glad ved, at han som de andre Partiers Medlemmer har ydet sin Medvirkning til, at der overhovedet bliver noget ud af Loven, og vi maa derfor finde os med Sindsro i at miste det, som vi ikke have kunnet gennemføre.

Nærmest har jeg taget Ordet i Anledning af § 7, hvor der er Tale om Tilskuddet til Københavns Kommune. Jeg hører ikke til Københavns Kommune, er altsaa ganske uinteresseret, men saaledes som Lovforslaget bliver vedtaget med Flertallets Ændringer, vil der blive en Fejl i det, og jeg vil gerne tillade mig at henstille saavel til den højtærede Minister som til Udvalget at tage denne Fejl under Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Jeg skal ikke udtale mig om de forskellige Grundlag, der kunne være for Beregningen af Tilskuddet til Københavns Kommune. Vi have jo hørt her og ogsaa læst i Betænkningen, at de Herrer Socialdemokrater ønske et helt andet Grundlag end det, der foreligger i Forslaget, og det, der blev vedtaget i 1899. Jeg anser det nu for at være ganske umuligt at faa gennemført et andet Grundlag, og jeg skal derfor holde mig til det foreliggende Grundlag. Ministeriet udtaler i Bemærkningerne til § 7, at naar man regner, at dette Forslag vil medføre en